

Calendar de Studiu Biblic 2023

" LA ÎNCEPUT, DUMNEZEU "

" (Geneza)"

APRILIE

Dumnezeu (deși nevăzut) – El este la început

07.04 – Geneza 1-11 (Recapitulare) – Începuturile lumii – Dumnezeu, la început (Neemia 9:6);

09.04. – **Intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim (Florii);**

16.04. – **Învierea Domnului (Paște);**

Promisiunea binecuvântării – Afirmată de la început

21.04. – Geneza 12:1-20 – Promisiunea binecuvântării – operează în orice circumstanță (Geneza 12:1-3);

29.04. – Geneza 13:1-18 – Întinderea binecuvântării – sub autoritatea lui Dumnezeu, nu a oamenilor (Geneza 13:17).

Rugăciune pentru bătrâni și bolnavi:

Surori:

Alexiu Vasilica, Danciu Florica, Armeanu Elisabeta, Baban Antonina, Băgu Maria, Bratu Aurelia, Camen Maria, Caranfil Valentina, Foșăneanu Valeria, Grigoraș Ana-Maria, Ilea Lucica, Iordache Steluța, Mihăilescu Aneta, Moldoveanu Sanda, Nicolai Viorica, Sbângu Aurica, Stănescu Mariana, Voicu Elisabeta, Bălan Lorelai, Ivanov Maria, Dumitrașcu Felicia, Cazacu Lucreția.

Frați: Pascale Ioan, Fătu Nicolae Bălan Gino, Bogdan Gh., Camen Constantin, Cătrună Anghel, Crihan Luca, Lopăciță Ghe., Marcu Ioan, Nicola Cornel, Răchită Marinel, Socol Neagu, Vlăsceanu Florin, Ghereben Darius, Săuleanu Dumitru, Silivestru Ștefan.

Frați și surori bătrâni:

Surori: Baltac Elena, Dăduică Floarea, Leța Maria, Păcuraru Emilia, Petrescu Maria, Preda Emilia.

Frați: Fulea Emanoil, Silivestru Ștefan.

Anunțuri:

Programul serviciilor divine ale Bisericii:

- Duminica: ora 10:00 – 12:00 și 18:00 – 19:30;
- Vineri seara: 18:00 – 19:30 studiu biblic;
- Sâmbăta de la ora 17:30 – program tineret.
- 09.04. ora 10:00 **Intrarea Domnului Isus Hristos în Ierusalim;**
- 09.04. ora 18:00 Adolescenții vor lăuda pe Domnul;
- 13.04. ora 18:00 Joia Mare;
- 14.04. ora 18:00 Vinerea Mare – **Cina Domnului;**
- 16.04. ora 10.00 **Sărbătoarea Învierii Domnului;**
- 16.04. ora 18.00 Orchestra bisericii va lăuda pe Domnul;
- 23.04. ora 10:00 Duminica Tomii.

"LA MULȚI ANI" pentru sărbătorii din luna:

APRILIE

Bogdan Gheorghe	02	Holhoș Ștefania	18
Dinu Elena	04	Gogoi Tănăsache	22
Todirică Jana	04	Băcioiu Ion	24
Camen Gabriela	06	Popa Lidia	25
Ivanov Maria	15	Banu Adrian	30
Alexiu Vasilica	18	Chibrdi Ștefana	30

" Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta."

(Psalmul 16:11)

Biserica Creștină Baptistă "Sfânta Treime" Constanța

Str. Luminișului, nr. 6, Constanța, România 900589
Telf/fax: 0241-633-845E-mail: office@sfantatreimect.ro
Website: www.sfantatreimect.ro

BULETIN DUMINICAL

Anul XII, Nr. 143, 01 APRILIE 2023

Începuturile lumii – Dumnezeu, la început Geneza 1-11 (Recapitulare) (Neemia 9:6)

Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viața tuturor acestor lucruri și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta (Neemia 9:6)

Geneza 1-11 reprezintă introducerea la întreaga Biblie. Aici avem începuturile cosmosului, a omului, a familiei, a căderii în păcat, a promisiunii răscumpărării prin sămânța femeii, a poporului lui Dumnezeu (a celor care „cheamă Numele Domnului”), în paralel cu întreaga omenire din Adam, a primei judecăți generale a omenirii (prin potop), a primei restaurări a pământului, a legământului harului (curcubeul), a binecuvântării patriarhale, a națiunilor, a decăderii națiunilor, a promisiunii binecuvântării prin Avraam și sămânța lui. De fiecare dată Dumnezeu apare ca inițiatorul lucrărilor Sale și a binecuvântării mântuirii. Așadar, Dumnezeu este la începutul întregii existențe și a binecuvântării în lume.

Dumnezeu este Creatorul susținătorul și scopul tuturor lucrurilor (Romani 11:36; Apocalipsa 4:11). De aceea, atunci când suntem în pericol de a experimenta eșecul sau nenorocirea, noi trebuie să ne îndreptăm fața spre El și să ne punem toată încrederea în El. El este adevărata rezolvare a tuturor lucrurilor.

Atunci când omul a decăzut din starea de binecuvântare din cauza păcatului și astfel a fost izgonit din grădina Edenului și din împărăția binecuvântării Sale, noi trebuie să știm că singura și adevărata soluție este harul lui Dumnezeu, arătat prin promisiunea răscumpărării prin sămânța femeii (Geneza 3:15). De fapt, în întreaga istorie a cărții Geneza, în întreaga istorie a omenirii soluția în toate falimentele și nenorocirile generate de păcat, în viața personală și în viața națiunilor este „Sămânța femeii”, Domnul Isus Cristos și jertfa Sa pe cruce. Întotdeauna noi trebuie să avem ațintită privirea spre Cristos (vezi Fapte 4:12). Mereu în Geneza 1-11 dar și în întreaga carte a Genezei ne este îndreptată privirea spre El, spre Cristos, Sămânța femeii. Și astăzi, noi trebuie să facem același lucru – să privim spre Cristos și să ne ancorăm în Cel care este Domn și Mântuitor de la Dumnezeu (Ioan 3:14-16; 12:23-24; Tit 2:11-14; Geneza 12:1-3).

Promisiunea binecuvântării – operează în orice circumstanță

Geneza 12:1-20 (Geneza 12:1-3)

Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenii ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine (Geneza 12:1-3)

Istoria binecuvântării tuturor familiilor pământului începe cu chemarea adresată de Dumnezeu lui Avram, pentru a ieși din țara lui de baștină (Ur din Haldeea), din rudenii lui și din casa tatălui său și pentru a merge într-o țară pe care Dumnezeu i-o va arăta. Dumnezeu îi promite binecuvântarea Lui, o binecuvântare care va atinge persoana și familia sa, sămânța lui și pe toți acei care îl vor binecuvânta; în timp ce blestemul Lui îi va atinge pe toți cei care îl vor blestema (12:1-3). Dumnezeu se revelează astfel ca Cel ce cheamă în vederea binecuvântării.

În prima etapă a plecării din Ur (Haldeea), tatăl lui Avram, Terah, îl ia pe Avram și pe soția lui Sarai (care era steapă) și pe Lot, fiul lui Haran, fratele lui Avram, și ajung în Haran, unde se stabilesc. Aici Terah moare (11:31). Ceea ce apare semnificativ în această primă etapă este faptul că Terah se stabilește în Haran împreună cu toți cei plecați din Ur. Nu cunoaștem motivul acestei stabiliri în Haran dar este evident că chemarea lui Dumnezeu nu a fost pe deplin ascultată, din moment ce nu au ajuns până în țara pe care Dumnezeu o indicase. Desigur, Terah, tatăl lui Avram a decis stabilirea lor în Haran (poate că era un loc potrivit gândirii lui Terah)

În a doua etapă a plecării din Ur, Avram, după moartea lui Terah a plecat din Haran cu familia și cu averile lui și cu nepotul său, Lot, pentru a ajunge în Canaan. Avram vrea să asculte de chemarea Domnului până la capăt. Aici, în Canaan, Domnul i s-a arătat lui Avram și i-a spus că aceasta este țara hotărâtă de El, în care să se stabilească. Pentru aceasta, Avram zidește Domnului un altar și se închină Lui (12:7). Și, din același motiv Avram cutreieră întreaga țară a Canaanului, însă ca un nomad, locuind în corturi, pentru că el „aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (vezi Evrei 11:9-10, 13-16). Astfel că ascultarea credinței lui Avram (vezi Romani 1:5) este una totală față de Dumnezeu.

Există și o a treia etapă a umblării lui Avram (vezi 12:10-20). În Canaan se instalează o foamete foarte serioasă. De aceea, Avram pleacă pentru o vreme cu întreaga lui familie în Egipt. Aici, vedem slăbiciunea omului Avram. El își pune în pericol soția, pe Sarai, pentru că, știind că este o femeie frumoasă, se așteaptă ca egiptenii să i-o ia și pe el să-l omoare. De aceea recurge la o minciună – spune că Sarai este sora lui. Faraon îi ia soția însă Dumnezeu intervine, lovindu-l pe Faraon și casa lui cu mari urgii. În această situație Faraon îi dă soția înapoi lui Avram, îl izgonește din Egipt cu întreaga lui familie și, pe deasupra, îi dă multe daruri, înțelegând că scăparea lui este în a se pune bine cu Avram. Astfel, Dumnezeu se descoperă ca protectorul lui Avram, în urma promisiunii Sale din 12:1-3; dar El se arată și protectorul special al Saraiei și acest lucru ar fi trebuit să-i deschidă ochii lui Avram că și ea este parte a promisiunii binecuvântării. Dumnezeu este Dumnezeu nu numai în Haldeea, sau numai în Haran, sau numai în Canaan – El este Dumnezeul cel atotputernic și în Egipt.

Întinderea binecuvântării – sub autoritatea lui Dumnezeu, nu a oamenilor

Geneza 13:1-18 (Geneza 13:7)

*Scoală-te, străbate țara în lung și în lat, căci ție ți-o voi da!
(Geneza 13:17)*

Avram a ajuns din Egipt în Canaan. Dar acum el era foarte bogat cu foarte multe averi. La fel și Lot, nepotul lui. Aceasta a dus la un conflict între robii lui Avram și cei ai lui Lot – nu aveau suficient loc de a se desfășura în țara Canaanului. Avram este un om care nu dorește conflicte în familie și, pe de altă parte, el este un om care este dispus să renunțe la drepturile sale. Așa că, în discuție cu Lot, își lasă nepotul să aleagă el în ce direcție să meargă, în timp ce Avram se va orienta în țară în funcție de decizia lui Lot.

Lot alege să se stabilească în câmpia Iordanului, o zonă bine udată, ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului. El se stabilește aproape de cetățile din Câmpie, până la Sodoma. Oamenii din Sodoma erau însă foarte păcătoși împotriva Domnului. Pentru Lot acest lucru nu contează; contează doar că zona este foarte fertilă. Am putea spune că Lot a ales excelent locul unde să se stabilească.

Avram însă s-a limitat pe el însuși când i-a dat întâietate lui Lot să se așeze unde dorea. Dar, intervenția Domnului în viața lui Avram este una care îi aduce binecuvântare. Domnul îi promite însă întreaga țară a Canaanului. El se poate uita în toate direcțiile și tot ceea ce vede va fi a lui. Mai mult, Domnul îi promite o sămânță ca pulberea pământului – așa de mare va fi ea. Avram învață astfel să se încreadă în promisiunile lui Dumnezeu.

Avram se stabilește cu corturile sale lângă stejarii lui Mamre, adică lângă Hebron. El oriunde se află ridică și un altar Domnului. Aici lângă stejarii lui Mamre el ridică acest altar Domnului. Avram se arată a fi un om care aduce o închinare plăcută lui Dumnezeu. Avram este omul care practică ascultarea credinței (Romani 1:5) și închinarea către adevăratul Dumnezeu.

A ÎNVIAT HRISTOS

*La poarta cerului, îngerii veghează, Soldații romani, la mormânt, stau de pază,
Un arhanghel cântă la flautul duios: Calcă pe moarte și ridică - te, Cristos!
Frunzele dansează pe cântecul ceresc, Unui fulger luminos aripile îi cresc,
Se latină totul, soldații tremură, Un râu de lumină iese din negură.
Piatra mormântului se rostogolește, Solul cerului Pământului vorbește:
"Din negura mormântului, Lumină răsare, Lanțurile morții cad cu zgomot mare.
Strigați tare, munților, strigați, câmpii, văi, Minunate-s ale Domnului nostru căi,
E ceasul de lumină pentru păcătos, Din morți s-a ridicat, a înviat Cristos!
Lăsați lumină din Lumina lui Cristos, Să o vadă în lume orice păcătos,
Cuvântul Domnului astăzi s-a împlinit, Tatăl nostru din ceruri să fie slăvit!"
Dimineța Sfântă, doi îngeri veghează, În Mormântul gol, porumbei, de pază,
Un glas îngeresc, ca un flaut mult duios: "Pe moarte a călcat și a înviat Cristos!"*